

Apžvelgdami savaitės įvykius Europos Parlamento nariai Rasa Juknevičienė ir Andrius Kubilius Parlamento TV studijoje kalbėjo kartu su kolege, Europos Liaudies partijos frakcijos nare Aušra Maldeikiene.

„Šiandien Parlamento studijoje esame trise. Liepos antrąją sukako lygiai dveji metai, kai mes pirmą kartą savo gyvenime prisiekėme kaip Europos Parlamento nariai. Studijoje galėjome būti ir keturi. Siunčiam geriausius linkėjimus Liudui Mažyliui, kuris nuo pandemijos pradžios dirba nuotoliniu būdu iš Kauno, – sakė R. Juknevičienė.

EP politinę virtuvę sudaro politinės grupės. Minėti keturi EP nariai yra didžiausioje politinėje grupėje – Europos Liaudies partijos frakcijoje. Lietuviai parlamentarai yra penkiose politinėse grupėse, tad dažnai dirba net nesutikdami vieni kitų.

„Prie mūsų grupės prisijungė Aušra, nors ji išrinkta pagal kitą sąrašą. Mūsų delegacijoje – lyčių lygybė: dvi moterys, du vyrai. Andrius yra mūsų delegacijos vadovas. Andriau, kaip tau tie dveji metai? Ar Europos Sąjungos mechanizmas nuvylė, ar galvoji, kad jis yra gyvybingas ir verta jame dalyvauti?“ – klausė R. Juknevičienė. A. Kubilius sakė, kad jo darbas Parlamente tikrai nenuvylė, tačiau pirmieji išpūdžiai gerokai skiriasi nuo darbo šiuo metu.

„Iš pradžių mes čia jautėmės kaip Babilono bokšte. Pirmą dieną 15 minučių ieškojau, kaip išeiti iš Parlamento pastato. EP darbo pati pradžia man priminė 1999-ųjų pabaigą, kai pirmą kartą tapau Premjeru. Iš pradžių pamaniau: Dieve mano, kur aš pakliuvau. Po kurio laiko, kai prabėgo savaitė, dvi, pamaniau, kad labai gera lietuvių patarlė: ne šventieji puodus lipdo. Išsiaiškini taisykles ir gali pradėti dirbti. Jei šiame Babilono bokšte nenori dirbti, gali nieko nedaryti ir niekas to nepastebės. Bet jei turi idėjų, matymą, kaip jas pristatyti, čia galimybių daug. Per dvejus metus labai pasikėtė nuotaikos: nuo pradinių, kur mes čia pakliuvome ir kaip rasti išėjimą, iki suvokimo, kad gali padaryti reikšmingų darbų ir pasiūlyti iniciatyvų“.

„Mūsų kadencijai kliuvo pandemijos laikotarpis. Daug dalykų, kuriuos buvome suplanavę, tiesiog fiziškai negalėjome įgyvendinti, pavyzdžiui, pakviesti atvykti lankytojų, su jais susitikti. Aušra, kaip vertini savo sprendimą ateiti į EPP grupę, kaip atrodo Lietuva ES bendrame kontekste, kokie dalykai tau atrodo patys svarbiausi, kur mes, Lietuva, dar turėtume gerokai padirbėti?“ – kolegės paklausė parlamentarė. A. Maldeikienė pabrėžė, kad savo įsitikinimais visada buvo klasikinė vakarietiška vokiško tipo krikdemė.

„Man labai priimtina jų mokesčių sistema, didelis socialinis paketas. Paradoksas: labai krikdeminę politiką vykdanči I. Šimonytės vyriausybė yra kaltinama liberalumu, – sakė A. Maldeikienė. – Pradėjusi dirbti EP nė karto neišdaviau nė vieno savo rinkiminio pažado.

Pagrindinis buvo labai paprastas: daugiau Europos Lietuvoje. Aš ypatingą dėmesį skiriu žmonių teisėms. Niekas tikrų vakarietišku krikdemų nemokė, kad niekinant kitą galima siekti savo. Tai, kas Lietuvoje labai dažnai pateikiama kaip krikščioniška vertybė, čia būtų priimama kaip radikalios dešinės mintis. Aš jaučiuosi labai saugi. Nesu turėjusi jokių moralinių sprendinių, kurie man būtų nemalonūs ir aš būčiau priversta elgtis kitaip nei galvoju“. Plenarinėje sesijoje Strasbūre bus nagrinėjamas raportas apie pagyvenusius žmones. Lietuvoje šia tema dar nėra taip išreikštai kalbėta.

„Daugybę metų bandžiau pasakyti, kad senų žmonių didžiausia problema Lietuvoje yra ta, kad jų gyvenimo kokybė siejama tik su pensijos dydžiu. Neva, ją pakėlus bus geriau. Ne, padidinus pensiją, net ir labai daug, jei nėra suteikiama socialinė pagalba, jei žmonės negauna paramos namuose, jei jaučiasi vieniši, jei turi psichologinių problemų, jiems tie keli ar keliolika eurų nėra tokie reikšmingi“.

Dalindamasi dvejų metų patirties išpūdžiais, R. Juknevičienė sakė, kad dirbant EP reikia pačiam surasti sau darbo nišą. Darbas komitetuose, plenariniuose posėdžiuose, diskusijose yra planuojamas pagal bendrą pagrindinę darbotvarkę. Tačiau galima inicijuoti temas, kurios svarbios pačiam parlamentarui.

„Parlamente galiu gana sėkmingai plėtoti istorinės atminties temą. Ši su Antrojo Pasaulinio karo įvykiais susijusi tema labai svarbi už mane balsavusiems rinkėjams. Europa turi skirtingas istorines patirtis. Vieni patyrė komunistinę okupaciją, kiti – fašistinę praeitį. Mums dabar yra proga kalbėtis ir susikalbėti. Džiaugiuosi, kad išitraukiau į šią temą“, – sakė R. Juknevičienė.

A. Maldeikienė ypač akcentavo Rasos Juknevičienės gražią iniciatyvą ir darbą, organizuojant ištremtųjų pavardžių skaitymo prie EP renginį, kuriame dalyvavo Parlamento Prezidentas, į renginį atkreipė dėmesį įvairių šalių parlamentariai. Kalbant apie EP ateitį, A. Kubilius yra vienintelis iš vienuolikos Lietuvos išrinktų EP narių, tiesiogiai deleguotas nuo Europos Liaudies partijos grupės dalyvauti Europos ateities konferencijoje, diskusijose dėl Europos ateities.

„Matau dvi svarbiausias europines temas. Viena, tai Europos Sąjungos ateities svarstymo procesas, kuriam dabar skiriama daugiau dėmesio. Antra tema – tai turinys, ko mes realiai siekiame. Nors mes daug ko čia išmokstame, išgirstame naujų temų, jos nagrinėjamos įvairiais kampais, tačiau aš matau galimybę perteikti savo patirtį ir kitus pamokyti. Tai yra tai, ką Rasa daro su istorinės atminties temomis arba mes ėmėmės iniciatyvos skleisti mūsų požiūrį į Europos kontinento Rytinę pusę, Rytų partnerystės šalis ir situaciją Rusijoje. Paaishėja, kad nors Lietuva ir nėra didelė, o Vokietija, Prancūzija turi didesnę galią spręsti,

bet mes turime lygiai tokią pačią reikšmingą galią daryti įtaką sprendimams, į EP darbotvarkę įnešti naujų idėjų. Bet tam pirmiausia mums patiems reikia turėti idėjų. Būtų gerai matyti įvairių Lietuvos valstybės institucijų norą kartu, ne tik mums individualiai, aptarti šias idėjas ir sugebėti jas versti platesnės (pradedant Europos liaudies partija) bendruomenės idėjomis, tokiu būdu siekiant to, kas mums yra svarbu.

ES ateitis spręsis Rytinėje Europos kontinento dalyje. ES turi milžinišką galią daryti įtaką geopolitiniams procesams, pradedant nuo artimiausių kaimynų. Tų kaimynų virsmas į demokratiškas ir sėkmingas europietiškas šalis galų gale paveiks ir Rusiją. Kol kas matau, kad ES arba bijo naudoti tą savo galią, arba ji pati tos savo galios nepažįsta. Viena iš ES minkštosios galios priemonių yra plėtra į Ukrainą, Sakartvelą, Moldovą, kada nors – ir į Baltarusiją. Bet norint, kad ta plėtra vyktų, ES turi reformuotis viduje, keisti sprendimų priėmimo mechanizmą. Jei veto teisės turėjimas bus nekeičiama vertybė, tai plėtra greičiausiai toliau nebevyks. Ir tai bus blogai“, – ES ateities viziją pristatė A. Kubilius. Išsakyti savo ES ateities viziją paprašyta A. Maldeikienė akcentavo bendrųjų europietiškų vertybių principą:

„Nenorėčiau, kad ES atsitiktų tai, kas mus ištiko 1795-aisiais, kai buvome padalinti. Veto teisę turėtų keisti kvalifikuotos daugumos nuostata. ES negali būti suvokiama kaip ekonominė sąjunga, o visos europinės išmokos bei pagalbos šalims priemonės naudojamos tik laikantis absoliutaus skaidrumo. Bendros vertybės privalo būti svarbesnės už pinigus. Tai krikščioniška pozicija, kai tu pirmiausia turi atsižvelgti į kitą“.

Baigdama pokalbį R. Juknevičienė sakė: „Aš irgi turiu svajonę: man rūpi, kad visas Europos kontinentas gyventų panašiai, kaip ES gyvena šiandien. Gal dar mano gyvenime įvyks taip, kad kaimynystėje turėsime tokią situaciją, kad ir rusai galės gyventi

demokratiškoje valstybėje, jau nekalbant apie artimiausius mūsų kaimynus. Aš labai nenoriu geležinės uždangos. Baisu buvo turėti geležinę uždangą tarp mūsų ir Vakarų, bet dabar ta geležinė uždanga kyla tarp mūsų ir Rytų. Taigi mums visiems reikia stengtis, kad vaikai ir vaikaičiai galėtų gyventi suvienytoje Europoje“.

